

Publicerad 2008-07-28 19:47 av Pölsa

den 15 juni 2008 dog min morfar, och det här är ett brev till honom.

Bedstefar

Bedstefar. Varför kunde inte världen vara lite mer som du? Tänk om den kunde bygga någon fiffig uppfinning som gör allt mycket lättare, för det vet jag att du hade gjort. uppfinningen får gärna se ut hur som helst, den behöver inte vara vacker men praktisk och så skulle den hjälpa till i vardagen. Så hade du tänkt. Men det finns tyvärr ingen sådan uppfinning så vi får klara oss ändå. Men det är inte lätt ska du veta.

Helst vill jag att du ska stanna kvar hos oss och hjälpa oss så som du alltid gjort.

Jag vill att du ska komma in om hösten och stoppa dina iskalla händer i nacken på mig.

Jag vill att du ska berätta ännu en dålig historia som får oss alla att skratta. Jag vill att du ska se på nyheterna på högsta volym och sitta med ansiktet nästan ända in i TV-rutan.

Vill att du ska skägga mig bara en enda gång till.

Kan du inte tända en brasa i kakelugnen?

Så vill jag ha dig här, så som vi alltid haft dig. jag kommer aldrig släppa dig för jag vet att du aldrig kommer släppa någon av oss. Det är kärlek bedstefar och jag vill att du ska ha allt jag kan ge dig av den.

Tack

Ditt barnbarn Karin

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pölsa med Poeter.se id #24108 innehar upphovsrätten